

waranduse pärijaiks pidi saama, hirmusat otja pidi leidma.

Sagedastest müriseivad inimesed igaühes helduse vastu, et neile rohkem wara ei ole antud, kui neil just on, aga ei mötlegi selle peale, kas nemad seda õigel viisil pruukida mööstavad ja kas nemad tugevad kül on, abuuse laenete vastu võitlema. Ei mitte rikast meest, vaid ükski seda võime nenie önnelikuks kiita, kes sellega rahul on, mis igawene heldus temale töö ja waeva läbi annab.

Paljas jaar.

Üks vilas herra tintis oma pärisorjale, et tema mitmeaastast tubli teenistust tasuda, wabaduse, andis temale la nii palju raha, et ta wõõral maal oma õnne wõis katuda ja elama hakata. Wabaks jaanub mees ruttas lohe jada-misse ja seal laeva peale, et wõõrale maale reisida. Tema reisimine ei olnud ago mitte veel laua leitannud, kui tele maru tuul tõusis ja hirmus torn laeva vastu tundmata jaart lõhki ajas. Vaene mees peasis waevalt laenete möölust eluga koldale; ta oli lõigest oma warandusest ilma jäanud, temal ei olnud ei abi ega sõbra. Kuriwa meeles ja raske

südamega läks ta maa poole, tulewane aeg näitas temale teguni tume ja lectufeta olevat. Leidis mees oma suureks röömuks warfi lima, mis suur ja ilus. Waewalt oli ta lima wäravast sisse astunud, kui lõdaatud tema ümber joostivad ja tema suurele imeskapanemiseks röömjaste hüüd-sivad: „Waadale, siin on meie suningas!”

Suure röömu kisaga viidi teda sunre waba platfi peale, kus teda sunre auuetantsuga vastu võeti ja seal tuning-litu losji jaadeti. Seal pandi purpurimantel tema selga ja tuld froon põhe. Suure riigi ametnikud warandusivad temale rahva nimel trauduse wauvet, kui oma suninga ja hertsale.

Uus suningas arvas alguses föif, mis temaga sündis, aina unenäin olevat. Aga aeg ajalt pidi tema ommeti hal-lama uslunita, et see elav töde oli, mis temaga sündis ja unenägu siin ilusa wõimata oli. Küda ja mispärasf see föif nõnda sündinud, oli temale möistatus ja lühitas tema undise himu sunre wäega taga. Tema lutsus selle herra, kes tema lõige ligem teender oli, enuse junre ja lüüs: „Kes on mind teie suningaks teinud? Mispärasf luulevad inimesed minu sõna ja mis peab seit wiimaks jaama?” „Teie peate teadmata,” vastas minister, „et selle jaare rahwoob on lõige fürgemat Jumalat palunud, neile iga aasta ühe wõõra mehe suningaks jaata. Jumal on nende palve tundida wõtnud ja iga aasta tulub üts tundmata mees seie. Mahvas lähev tema vastu ja töötab teda oma suningaks.